

PODKOWAĆ (3) *vb pf*

Oba o oraz a jasne.

inf podkować (3). ◇ [*praet 3 pl m pers* podkowali.]

Sł stp, Cn notuje, Linde bez cytatu.

1. *Przybić podkowę do kopyta konia; calceare Murm, Cn; soleam induere Mącz, Cn; calceare solea, calceatum ferreum suppingere, ferro munire, obducere ungulas Cn (3) :*

Zwrot: »konía podkować« [szyk zmienny] (3): Calceare equum, eyn pferd beſchláhen Konyá podkować Murm 155; Soleas equis induere. Podkować kónie. Mącz 169b; SienLek 178v.

2. [*Uderzając młotem lub podobnym narzędziem, wykruszyć, wyburzyć od dołu [co, czym]: Podkowali wielką sztukę muru rękami [tj. narzędziami ręcznymi] i dalej kują PiotrDzien 338.*]

Synonim: 1. przybić.

Formacje współrdzenne cf KOWAĆ.

Cf [PODKOWANIE], PODKOWANY

AL, JB